

Eszteró István

ABSZURD SZONETTEK

KÉT KARCSAPÁS KÖZÖTT

Fuldokló Isten, műfelhő sisakban
hogyan óvod meg címed, aranyérmes
még egy új képletű, zseniálisabban
kifundált *úszómedence* sem ér meg,

erek, vénák hullámain viharra
készen, zátonyok zűrjét is legyűrve
kéne találni rengő szívpitvarra,
míg döntőn *dobogója* le nem dűlne,

világégést, tömegjajt legalább
lázálmokból két karcsapás között
visszaszívni, míg villámolva láb

drogbotrányos égbolton mennydörög,
s elébed vág száz imposztor kisisten,
hogy bronzhoz ezüstöt, aranyat kerítsen.

TÓTÁGAST ÁLL SZÓ A LÉLEKŰRBE

A vers útja is kifürkészhetetlen,
szándéknak, rímnek sárban nyoma vész,
a műanyag zacskókon kívül Hádész
mindent lebont, az abszurd az egyetlen,

hogy tótágast áll szó a lélekűrbe
éles kövek közt hitelért tallózva,
mely nem bíz tengert félszemű kalózra,
hogy garázdálkodását félve tűrje,

mert ringatnál csontos mellen keresztül
sebesre horzsol, didergő jelképet,
hol ár sodor part homokján keresztül

betűbuborékot, mint egy eltépett
vagy összefirkált lapon, mit átitat
sorok között az áthúzott áhítat.

HIÁBA ULTRAHANG

Kutatók szerint van több denevér
dialektus, tán arról hablatyolnak,
mi fonák világ ez barlanglakónak,
csövesnek lógni, ha sárba beleér

önérzet, hártyszárny selyme lefagy,
hiába ultrahang, a szó hurokba
szorul irtózáttól körülhuhogva,
sötétbe tapogat reszketeg agy,

s mily fordított ima egy haranglábról
fürtökben csüngő csöndfrekvencia,
ha éji szellő megrebbenti a

lélek ábécéjét Istentől távol,
míg vámpírokról riadozó fáma
zár ablakot, vasalt kaput magára.

SÁPADT ORCÁJÚ ELEFÁNTCSONT

Van, aki rútat szépre gondol,
nehogy bánatba belerántson,
sápadt orcájú elefántcsont-
billentyűt simít selymes portól,

igaz se volt, ó, olyan abszurd,
az enyhülésnek harmatgyöngye
megtört fűszálakon jön le
elcsukló hangon megszakadt húrt

illeszteni, egy idegpályát,
hol elakad lélekjel rögtön,
sírógörccsök se kötik szálát,

amíg egy isten lakta ösztön
feloldva szívre fagyott mordot
leüt pár mennyei akkordot.

ABSZURD DRÁMA

Mikor a baj még nem billent kilincsen,
futásnak eredt egymást furikázva
a hátukon pár bomlott szurikáta,
ahol cselekvés alig van, vagy nincsen,

pedig homokvár kopár körzetére
nyakat kinyújtva illendő figyelni
feszülten nonstop, különben fegyelmi
ejt rútot becsület szőrzetére,

ám ósdi szabályokra fittyet hányva
fülük botját se rezzenti vészjelzés,
úgy hág toronyra, romos várbástyára

pityókás kedvük, hogyha minden elvész,
a légtérbe lábuk csillámport terítsen,
mikor cselekvés alig van, vagy nincsen.

CSÁBOS SZIGETEN

A legénység tán újra, Odüsszeusz,
ott legelész egy csábos szigeten
liliomot tiporva ridegen,
mi csürhének fájintos büszke juss,

szabad zsákmányhoz csámcsog és rőfög
megkergetve, míg játszotta a csirkét
tyúkok közt, a varázspálcás Kirkét
is, vész elől hogy ólra felszökött,

ki látja tán, disznó marad a disznó,
bepiszkol, lop és autót gyújtogat,
s a fél világ nem feltétlenül biztró,

de csitíthat már kakast, tyúkokat,
kiakolbólják, nem tűrne ketrec
meg többé szaros lécein se metreszt.

MINT BALLADAI HOMÁLYBAN

Mért támad végül anyjára szülötte,
övét mi végre jelentgeti spicli,
miféle hős, ha védjegye vád, viszki,
s derék, ki hű kutyáját leütötte,

költői kérdés mind több ezer éve,
erkölcsöt hátba hogyhogy ártatlan szúrt,
e földi tájakon csak annak abszurd,
ki tudna Nérótól innen betéve

megannyi példát, mégse hisz szemének,
vagy többet lát, talán a másik vaksi,
mint balladai homályban az ének

erdőt, mezőt, tengereket hagy ki,
egy szalmaszálat, melybe a kegyetlen
kapaszkodik, ha bűne feneketlen.

MIKOR A SEJT MÉG JÓÍZŰEN ÁSÍT

Ha delfinen át, békán egysejtűhöz
a fajfejlődést visszaképezed,
s kopoltyúval kapkodva gyér leget,
tengervízből emlékeid kiszűröd

első hajdan volt hajnalhasadásig,
nem őriznél meg csak megváltó álmot,
amit a teremtés valóra váltott,
mikor a sejt még jóízűen ásít,

társához lép, akiből jó sok van,
kérdözve, mégis, mi mára a program
titkos kódja, növény-e vagy ember,

s ahol a legeslegmélyebb a tenger,
megállapodna szívélyes növényként
ingatni pelyhes ágacsákat önként.